

les paa anordningsmæssig Vis, paahviler dem derimod ikke efter den bestaaende Ordning. Selv om de vel, naar forefaldende Ulovligheder lejlighedsvis maatte komme til deres Kundskab, afgiver Indberetninger derom til Ministeriet, sker det efter Sagens Natur dog kun undtagelsesvis". Det forekommer mig at være ganske fældende for den Tilsynsvirksomhed, der udføres i Øjeblikket, at den kun skal træde i Kraft, naar det lejlighedsvis kommer til de paa-gældendes Kundskab, at der er foregaaet noget, der ikke er heldigt. Det maa naturligvis kræves, at Tilsynet selv har Initiativet, selv har Forpligtelse til at undersøge, om de private Skove behandles saaledes, at det er samfundsmæssigt forsvarligt. Jeg er enig i de Betragtninger, der gøres gældende i Bemærkningerne, der netop Forholdene i Øjeblikket kan friste private Skoveejere til at hugge for kraftigt, maaske ogsaa uhensigtsmæssigt, og derved forringe Skovenes Værdi. Derfor ser jeg med Glæde, at dette Lovforslag er fremkommet, og haaber, at det maa lykkes den højtærede Minister at føre det igennem.

Den ærede Ordfører for Venstre nærede nogle Betænkeligheder ved de Penge, Lovforslaget vilde koste, idet Udgiften opgøres til 51 000 Kr. Men det forekommer mig dog at være en forholdsvis beskeden Sum for, at Samfundet kan faa Garanti for, at de store Værdier, som Samfundet har betroet enkelte, forvaltes paa samfundsmæssigt forsvarlig Maade. Nu gjorde det ærede Medlem ganske vist ogsaa opmærksom paa, at Staten efter Loven om Konsulenter til de private Skove vil komme til at yde et Tilskud til denne Konsulentvirksomhed, og mente, at det i Virkeligheden maatte være fyldestgørende, naar vi fik disse Konsulenter. Det er jeg dog ikke helt sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i. Det kommer ganske an paa, hvorledes disse Konsulenter, ansatte af de private Ejere, kommer til at virke. Vil en saadan Konsulent arbejde ud fra det Synspunkt, at det gælder om at tilføre Samfundet den størst mulige Værdi i Form af Skov, eller vil han arbejde ud fra det Synspunkt, at det gælder om at skaffe de Skovejere, der har ansat ham, den størst mulige øjeblikkelige Indtægt af Skoven? Her er der i alt Fald to modstridende Interesser, og Samfundet har ingen Garanti for, at Konsulenten vil arbejde væsentlig i den førstnævnte Retning. Det kan akkurat lige saa godt gaa saaledes — det er et Tankeeksperiment —, at Konsulenten væsentlig arbejder i den private Skovejers Interesse. Paa dette Punkt gælder det, at der i

denne Næringsvej er særlig Grund til at se paa Sagen paa langt Sigt, thi Landbrugeren faar sin Indtægt forholdsvis tidlig, medens derimod Skovbrugeren arbejder paa overordentlig langt Sigt; det, han planter i Aar, høster først det andet, ja maaske det næste Slægtled. Derfor er Samfundet i højeste Grad interesseret i, at der hverken skoves eller beplantes paa en saadan Maade, at Samfundet ikke er tjent med, hvad der foretages. Som Følge deraf kan jeg foreløbig ikke se rettere — men nu hører jeg, at Lovforslaget ønskes behandlet i et Udvalg, og der kan vi altsaa drøfte det i Detailler —, end at Samfundet er vel tjent med, at der indføres et effektivt Tilsyn.

Nu sagde det ærede Medlem: Mon dette Tilsyn dog ikke kunde opnaas paa en billigere Maade ved, at man overdrog det til Statsskovriderne at foretage Tilsynet? Det er naturligvis vanskeligt straks at tage Stilling til en saadan Tanke, men paa Forhaand maa jeg dog sige, at den ikke tiltaler mig af to Grunde. For det første, fordi de private Skove ligger overordentlig spredte; det er ikke store sammenhængende Distrikter, men smaa bitte Stumper hist og her, hvilket medfører, at man skal foretage lange Rejser fra en Plet til en anden indenfor sit Distrikt. Det kræver Tid, og derfor vilde de Skovridere, man eventuelt i Fremtiden som i Fortiden overdrog dette Arbejde, komme til at spille megen Tid alene paa at komme fra Skov til Skov. Men dertil kommer en anden Ting. Skal man gaa den Vej, maa man med Sandhed kunne sige, at Statens Skove forvaltes fuldt ud tilfredsstillende i Øjeblikket af Skovriderne, saaledes at disse ikke blot passer deres Arbejde til fuld Tilfredshed for Samfundet, men endogsaa er saa lidt spændte for, at de har Tid til overs, saa at de paa anden Vis kan tjene Samfundet. Men hvad siger Skovriderne i denne Sag? De siger selv, at deres Distrikter er for store, det er den gennemgaaende Klage fra Skovridernes Side. Hvis jeg, som er Lægmand, maa tillade mig at udtale et Skøn, er det dette, at Statens Skovdistrikter virkelig er saa store, at dette blandt andet er en medvirkende Aarsag til, at vi ikke faar det ud af Statsskovene, som vi kunde faa ved en mere rationel Drift.

Derfor er jeg foreløbig — men jeg vil altid hellere drøfte en Sag indgaaende, inden jeg tager Standpunkt — af den Opfattelse, at det ærede Medlem i Stedet for at paalægge Skovriderne nye Virksomheder snarere burde tænke paa at faa et større